

prima instanță: I. Chirtoaca

dosarul nr. 2ra-1279/17

instanța de apel: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, M. Anton

ÎNCHEIERE

7 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, succesorul în drepturi a Societății pe Acțiuni „Red Union Fenosa”, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, succesorul în drepturi a Societății pe Acțiuni „Red Union Fenosa”, împotriva lui Crețu Victor cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, succesorul în drepturi a Societății pe Acțiuni „Red Union Fenosa”, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016 prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La data de 13 mai 2016, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, succesorul în drepturi a SA „Red Union Fenosa”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Crețu Victor privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că în urma consumului de energie de pe adresa mun. Chișinău, str. Ismail 84, ap. 13, care aparține cu drept de proprietate lui Crețu Victor, s-a format datoria în sumă de 1 015,61 lei.

Mai menționează că facturile expediate în adresa pârâtului nu au fost achitate în termenul indicat. Totodată a fost expediată în adresa pârâtului o reclamație la care nu a primit nici un răspuns.

În aceeași ordine de idei susține că dacă pârâtul nu ar fi fost de acord cu facturile înaintate urma să le conteste în ordinea Legii contenciosului administrativ, ceea ce nu a făcut, fiind astfel implicit de acord cu ele.

Solicită reclamantul încasarea datoriei în sumă de 1 015, 61 lei, a taxei de stat în sumă de 270 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 500 lei și a cheltuielilor suportate pentru citare publică în sumă de 118 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasată de la Crețu Victor în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL datorita în sumă de 1 015,61 lei.

În rest, pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 500 lei, a taxei de stat în sumă de 270 lei și a cheltuielilor suportate pentru citarea publică a pârâtului prin intermediul „Monitorului Oficial” în sumă de 118 lei, au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, succesorul în drepturi a SA „Red Union Fenosa”, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia și menținută hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016 prin care acțiunea a fost admisă parțial.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. art. 82, 90 lit. c), i), 94 alin. (1), 96 alin. (1) CPC, art. 1033 alin. (1), (4), art. 1046 alin. (1)-(3) Cod civil.

Raportând normele legale citate supra la circumstanțele cauzei, instanța de apel a conchis că partea care pretinde compensarea cheltuielilor de judecată, în speță ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, are potrivit art. 118 alin. (1) CPC, obligația de a dovedi că cheltuielile de judecată la care pretinde au fost suportate de reclamant, care și deține în temeiul art. 59 calitate de parte în proces.

Instanța de apel a constatat că taxa de stat aferentă acțiunii înaintate în cuantum de 270 lei a fost achitată în baza ordinului de plată nr. 905 din 07 aprilie 2016 de către SRL „Incaso”, care nu are calitatea de parte în prezenta cauză.

La fel, SRL „Incaso” a achitat prin ordinul de plată nr. 2386 din 01 august 2016 suma de 118 lei pentru publicarea citației publice în Monitorul Oficial și tot SRL „Incaso” a achitat în beneficiul avocatului Covaliov Natalia suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în baza ordinului de plată nr. 922 din 07 aprilie 2016.

Prin urmare a relevat că cheltuielile indicate mai sus au fost achitate de SRL „Incaso” în baza contractului de prestare a serviciilor de recuperare datoriei nr. 5s49612 din 11 septembrie 2012, încheiat între SRL „Incaso” și reclamant.

Instanța de apel a stabilit cu certitudine că cheltuielile mandatarului SRL „Incaso”, suportate de acesta din cont propriu, se compensează, potrivit prevederilor art. 1046 alin. (1) – (3) Cod civil și clauzelor contractuale, din contul comisionului ce urmează a fi achitat de reclamant în calitate de client.

Astfel, a concluzionat că la materialele cauzei nu au fost anexate probe ce ar dovedi că reclamantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL ar fi suportat cheltuielile de judecată a căror compensare o pretinde, și nu se întrunesc temeiurile legale ce ar permite adjudecare din contul pârâtului în prezenta cauză a cheltuielilor de judecată.

La data de 02 mai 2017, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, succesorul în drepturi a SA „Red Union Fenosa”, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu modificarea hotărârii primei instanțe prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că în baza principiului libertății contractuale și contractului de mandat, SRL „Incaso” a fost împuternicită să achite taxa de stat și serviciile juridice din cont propriu pentru înaintarea dosarului în instanța de judecată.

Consideră că serviciile achitate de către SRL „Incaso” urmează a fi considerate drept cheltuieli de judecată percepute de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile.

Menționează că avocatul Covaliov Natalia, conform contractului de asistență juridică încheiat cu SRL „Incaso”, a fost împuternicită de către directorul SRL „Incaso” să reprezinte interesele ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, inclusiv cu dreptul de a semna și a depune cererea în judecată, fapt confirmat prin împuternicirile acordate pe verso-ul mandatului de avocat.

Susține că instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au respins cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 07 decembrie 2016, a fost expediată în adresa recurentului la data de 27 februarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 2054 (f. d. 93), însă date cu privire la recepționarea acesteia nu se atestă la materialele cauzei, iar recurentul afirmă că a făcut cunoștință cu decizia la data de 03 martie 2017.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 02 mai 2017 în termen.

La data de 29 mai 2017, în adresa intimatului Crețu Victor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, succesorul în drepturi a SA „Red Union Fenosa”, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa

Furnizare Energie” SRL, succesorul în drepturi a SA „Red Union Fenosa”, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, succesorul în drepturi a SA „Red Union Fenosa”, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, succesorul în drepturi a SA „Red Union Fenosa”, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, succesorul în drepturi a Societății pe Acțiuni „Red Union Fenosa”, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva